

[Freddy Madsen.]

som det anføres, større til næste år, og det eneste, der opnås, er en kortvarig udsættelse af ulykkerne.

Det er jo blevet sagt, at man har givet besparelsen et menneskeligt ansigt; det er meget svært at få øje på det menneskelige i den sag. I sin konsekvens betyder det som sagt, at 3.600 mennesker skal have deres opsigelse pr. 1. juli i år. Det sker på et tidspunkt, hvor vi har 150.000 arbejdsløse, og hvor alle ved højtidelige lejligheder hævder, at der må gøres en virkelig indsats for at bekæmpe arbejdsløsheden. Ja, selv hr. Christophersen vil jo i dag i sit ændringsforslag til hr. Lysholt Hansens dagsordensforslag undtage de udgifter, som kan have beskæftigelsesfremmende karakter.

Det er altså en køn måde at bekæmpe arbejdsløsheden på, det, man her foretager sig. Ud over konsekvenserne for de mennesker, der således bliver kastet på porten, kommer alle de alvorlige følger for daginstitutionerne. Det skal ikke glemmes, at det føjes til de besparelser, der jo allerede er gennemført, bl. a. ved fastsættelsen af maksimumsgrænserne på dette område. Så kan man godt stå her og sige, at det er, fordi folk har misforstået sagen, og derfor skriver de forkerte læserbreve osv., men det er jo dybt asociale indgreb, man her foretager, vendt imod de allersvageste i vort samfund, imod børnene.

Det illustreres jo også af, at for nylig har undervisningsministeren, meget rimeligt synes jeg, nedsat et udvalg, der skal beskæftige sig med spørgsmålet om indskolingsproblemerne i folkeskolen. Og alle forstår vel i den forbindelse betydningen af den forskole, som daginstitutionerne på mange måder udgør, og at der faktisk for at løse også en række af de sociale skævhedsproblemer var behov for, at vi udbyggede hele daginstitutionsområdet i en rimelig takt i overensstemmelse med de muligheder, som vi faktisk har. Men det er altså den stik modsatte vej, man går nu og siger, at på det område kan der godt spares. Man tager heller ikke i betragtning, at det naturligvis også er familierne, forældrene, man rammer, og det bør også ved denne lejlighed erindres, at det som regel drejer sig om familier, hvor begge forældre yder en produktiv og nyttig indsats til gavn for samfundet.

Det er i øvrigt typisk, at man godt ville udbygge daginstitutionsområdet på et tidspunkt, hvor arbejdsgiverne havde brug for en øget arbejdskraftreserve i produktionen, mens man på nuværende tidspunkt altså foretrækker at skære ned.

Endelig må det vistnok indrømmes, hvis man vil være bare nogenlunde ærlig, at besparelsen på dette område er af såre tvivlsom karakter, når man tager udgifterne til understøttelse, skattetaab og andre ting med i betragtning. Men man har da også en fornemmelse af, at det primære formål fra ophavsmændenes side egentlig har været at demonstrere den uvilje, som fra nogen side søges oparbejdet bl. a. mod pædagoger.

Ud over det her nævnte opetholdes en række af de øvrige besparelser på det sociale område. Mest iøjnefaldende blandt dem er besparelsen på medicintilskuddet, der i første række vil ramme syge mennesker. På toppen tilbydes der så besparelser på rammerne for de øvrige ministerier på 75 mill. kr., selv om de i forvejen var nedskåret ganske væsentligt. Det er typisk i denne sag, at det eneste område, der er fritaget, er forsvarsministeriet. Det er at føje spot til skade, at vi netop på denne dag, hvor vi behandler denne sag, i finansudvalget skal behandle bevillinger på 650 mill. kr. til nyt krigsmateriel. Det er mere end 3 gange det beløb, man på årsbasis vil spare på daginstitutionerne. Og i baggrunden lurer jo stadig væk de famøse flyindkøb.

Det må omhyggeligt understreges, at det er de tidligere forligspartier, der bærer det afgørende ansvar for de asociale besparelser, vi her står over for, men det frikender ikke regeringen og socialdemokratiet for at have et betydeligt medansvar for, at vi er stedt i den nuværende vanskelige situation på dette område.

Jeg vil godt gentage, hvad jeg har sagt tidligere her, at vi vedkender os, at vi hjalp denne regering til magten, men det skete med gentagne understregninger af, at skulle det lykkes at føre en politik, der på væsentlige områder ændrede den politik, der var ført af regeringen Hartling, var det en afgørende forudsætning at bygge videre på de folkelige kræfter, der bragte Hartling til fald. Men man lyttede ikke til vore råd. I stedet slæbte man overenskomstsituationen ind til afgørelse af det borgerlige flertal i